



HID - Drobilica

Godina XI, kolovoz 2014, br. 4

UDK 0+061

ISSN 1845-4569

Izdvajamo

Kompjuter uspješno
uvjerio ljude da je
čovjek

str. 15



Test hrvatskih fakulteta:
samo 11 od 120 dobilo
europski certifikat
kvalitete

str. 14

Desetkovanje znanosti u
Hrvatskoj je počelo

str. 5

Tinejdžerski vokabular

str. 12

Zakon o državnoj
informacijskoj
infrastrukturi

str. 3

Sudski epilog hajke
Jutarnjeg na
administratore hrvatske
Wikipedije

str. 6

Kako nas tehnologija vodi do
seksualne krize istina

str. 16



Propast
doktorata

str. 13

Sadržaj

Poziv za plaćanje članarine	Str. 2
Social Networks and Archival Context (SNAC)	2
Zakon o državnoj informacijskoj infrastrukturi	3
ISI 2015	4
Google s tražilice briše i tekstove hrvatskih medija	5
Desetkovanje znanosti u Hrvatskoj je počelo	5
Sudski epilog hajke Jutarnjeg na administratore hrvatske Wikipedije	6
Hrvatska ima najsporiji mobilni internet u Europi, u razini s Iranom	10
Vlada: Da smo putem e-građani omogućili 50 usluga, Hrvati se ne bi snašli	10
Što se dogodilo s vladom RH na društvenim mrežama?	11
Policijska paradržava: Počeli privoditi zbog negativnih komentara na Facebooku	11
Tinejdžerski vokabular	12
Propast doktorata	13
Test hrvatskih fakulteta: Samo 11 od 120 dobilo europski certifikat kvalitete	14
Kompjuter uspješno uvjerio ljude da je čovjek!	15
Najpametnije računalo na svijetu počelo psovati	16
Kako nas tehnologija vodi do seksualne krize	16

HID-Drobilica

Izlazi dvomjesečno

Kontakt e-mail: ivo.tokic@ina.hr

HID

Co: Knjižnica IRB, Bijenička 54, 10000 Zagreb, Hrvatska

Poziv za plaćanje članarine

Poštovani članovi, kako je za HID posebno važno da u vrijeme kada je izostala potpora države, pozivaju se svi oni članovi koji još nisu uplatili članarinu za 2014. da uplate po 50 kn godišnje članarine. To je moguće obaviti općom uplatnicom na način koji je prikazan na slici niže:

Kao što ste vjerojatno primijetili, iznos članarine je već godinama nepromijenjen. Zahvaljujemo na vašim uplatama koje će omogućiti dalji rad društva!

Ivo Tokić

Social Networks and Archival Context (SNAC)



Projekt SNAC (društvene mreže i arhivski kontekst) započeo je 2010. g. Glavni cilj projekta je omogućiti istraživačima dostupnost gradivu pohranjenom u velikim i malim arhivima i knjižnicama diljem svijeta, uz istodobno uspostavljanje uvjeta za kooperativni program očuvanja podataka o osobama koje su u gradivu dokumentirane. Arhivistima, knjižničarima, znanstvenicima i eventualno „građanima arhivistima“ bi se trebalo omogućiti očuvanje biografsko-povijesnih podataka, dodavanje novih te povećanje opsega obuhvaćenih osoba i povijesnih izvora.

SNAC je znatno revidirao i poboljšao Prototip alatke za povijesna istraživanja. Prototip je zbir biografskih podataka o osobama, individuama i grupama, koje su stvorile pohranjeno gradivo, ili se u njemu spominju. Korisnici mogu istraživati njihov život, pregledavati relevante opise, i odrediti odgovarajuće povijesne izvore.

Više na <http://socialarchive.iath.virginia.edu/> i <http://socialarchive.iath.virginia.edu/snac/search> .

Živana Heđbeli

Zakon o državnoj informacijskoj infrastrukturi

15. srpnja 2014. g. donesen je Zakon o državnoj informacijskoj infrastrukturi (Narodne novine br. 92/2014). Svrha državne informacijske infrastrukture jest osiguranje interoperabilnosti javnih registara i informacijskih sustava tijela javnog sektora te osiguranje zajedničkih elemenata za interakciju s građanima ili drugim korisnicima.

Autentični podatak je podatak koji je izvoran i vjerodostojan, te je kao takav određen zakonom ili proizlazi iz svrhe uspostave javnog registra određene zakonom. *Državna informacijska infrastruktura (DII)* je sustav koji čine zajednička državna osnovica za sigurnu razmjenu podataka i alati za interoperabilnost kao što su Metaregistar, tehnički standardi, klasifikacije, javni registri, sustav e-Građani, te mreže državne informacijske infrastrukture HITRONet i CARNet. *Elektroničke usluge* su javne usluge koje tijela javnog sektora pružaju građanima i drugim korisnicima putem interneta. *Elektronički identitet* predstavlja jedinstveni skup identifikacijskih podataka o određenom subjektu (osobi, tijelu javnog sektora, računalnom sustavu) koji se vode u elektroničkom obliku i na osnovi kojih je moguće nedvojbeno utvrditi identitet subjekta kojem ti podaci pripadaju.

Javne službe jesu: javne ustanove i druge pravne osobe kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i javne ustanove kojima se sredstva za plaće osiguravaju iz sredstava Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje. *Javni registar* je službena evidencija koja se vodi u elektroničkom obliku, a sastoji se od strukturiranih, uređenih, međusobno povezanih i usklađenih podataka o subjektu upisa u registar i podataka koji su u svezi sa subjektom upisa u registar iz djelokruga tijela javnog sektora, a ustrojen je i vodi se na temelju zakona ili međunarodnog sporazuma i služi za prikupljanje i pohranu podataka u okviru obavljanja propisanih poslova tijela javnog sektora. Metaregistar je javni registar koji čini dio državne informacijske infrastrukture, a sadrži podatke o svim javnim registrima. *Podatak* znači osobne podatke sukladno propisima koji reguliraju zaštitu osobnih podataka, kao i druge podatke koji se obrađuju u javnim registrima sa svrhom obavljanja zakonom određenih poslova i zadaća tijela javnog sektora. Podatak određuje entitet, odnosno predmet upisa, koji može biti pravna ili fizička osoba, prostor, stvar, događaj ili veza entiteta. *Podatkovni centar* je pravna osoba koja raspolaže računalno-komunikacijskom i ostalom infrastrukturom te ljudskim resursima i kojoj se mogu povjeriti na pohranu podaci iz javnih registara odnosno koja služi za pohranu javnih registara. *Voditelj javnog registra* je tijelo javnog sektora koje ima propisanu obvezu ustrojavanja i vođenja javnog registra.

Središnji državni portal je mjesto pristupa informacijama na internetu na kojem se objedinjuju na jednom mjestu i u lako dostupnim formatima informacije o javnim uslugama, kao i druge informacije i dokumenti u svezi s obavljanjem poslova tijela javnog sektora. *Sustav e-Građani* je dio državnog informacijskog sustava, a čine ga središnji državni portal, nacionalni identifikacijski i autentifikacijski sustav i sustav osobnog korisničkog pretinca. *Temeljni registar* je javni registar u kojem se prikuplja i vodi barem jedan autentični podatak, a koji je kao temeljni određen odlukom Vlade RH.

Tijela državne uprave i druga državna tijela su ministarstva, državni uredi, državne upravne organizacije, uredi državne uprave u županijama, pravosudna tijela, Ured predsjednika RH, stručne službe i uredi Vlade RH, stručne službe Hrvatskoga sabora, Ustavnog suda RH, pučkog pravobranitelja, pravobranitelja za djecu, pravobranitelja za ravnopravnost spolova, pravobranitelja za osobe s invaliditetom, Državnog izbornog povjerenstva Republike Hrvatske, Državni ured za reviziju i druga tijela koja se osnivaju za obavljanje poslova državne vlasti. *Tijela javnog sektora* su tijela državne uprave i druga državna tijela i javne službe.

Javni registri, podaci u njima i svi elementi potrebni za njihovu interpretaciju su imovina Republike Hrvatske.

Za potrebe koordinacije projekata izgradnje državne informacijske infrastrukture ustrojava se Javni registar za koordinaciju projekata izgradnje državne informacijske infrastrukture (Registar ProDII). Tijelo nadležno za upravljanje i vođenje Registra ProDII je središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske. Pregled projekata unesenih u Registar ProDII je javan.

Sustav e-Građani je dio državne informacijske infrastrukture koji čine sustav središnjeg državnog portala, nacionalni sustav za identifikaciju i autentifikaciju i sustav osobnog korisničkog pretinca. Tijela javnog sektora obvezna su koristiti sustav središnjeg državnog portala za prikaz informacija o javnim uslugama te informacija i dokumenata vezanih uz provođenje politika iz svog djelokruga. Tijela javnog sektora obvezna su informacije u elektroničkom obliku dostaviti građanima i drugim korisnicima putem sustava osobnog korisničkog pretinca.

Svrha temeljnih registara je, pored registracije podataka propisanih posebnim zakonima, putem državne informacijske infrastrukture osigurati dostupnost prikupljenih autentičnih podataka svim tijelima javnog sektora koji su im potrebni za obavljanje poslova iz svog djelokruga. Autentični podaci se prikupljaju samo jednom i zapisuju se u temeljni registar.

Službene evidencije, osim službenih evidencija koje vode tijela javnog sektora za potrebe vođenja podataka klasificiranih stupnjem tajnosti većim od »OGRANIČENO« i službenih evidencija koje vodi

policija vezane uz policijske poslove sukladno posebnom propisu, tijela javnog sektora ustrojavaju se isključivo u obliku javnog registra.

Tijela javnog sektora preuzimaju autentične podatke iz temeljnih registara u pravilu bez dodatnih provjera. Tijela javnog sektora u provedbi pojedinačnih postupaka dužna su pribaviti odnosno preuzeti podatke iz javnih registara po službenoj dužnosti, bez traženja istih podataka od stranaka, građana ili poslovnih subjekata u postupku.

Voditelj javnog registra organizira ustrojavanje, održavanje i obradu podataka javnog registra. Voditelj javnog registra odgovoran je za zakonitost ustrojavanja, obrade i korištenja podataka javnog registra, te za točnost prikupljenih podataka u javnom registru.

Podaci prikupljeni u javnim registrima dostupni su javnosti sukladno propisima temeljem kojih su ustrojeni i temeljem kojih se vode, propisima o zaštiti osobnih podataka, tajnosti podataka te propisima o pravu na pristup informacijama.

Za potrebe postizanja interoperabilnosti javnih registara ustrojava se Metaregistar. Metaregistar sadrži osnovne podatke o javnom registru, temelj ustrojavanja javnog registra, oznaku radi li se o temeljnom registru, naznaku vrste podataka koje prikuplja javni registar uz oznaku autentičnosti podataka, mogućnosti dostave podataka i primatelje kojima dostavlja podatke, pravni temelj dostave podataka, opis procesa prikupljanja podataka te pregled načina i uvjeta korištenja podataka.

Za upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom nadležno je središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske, i obavlja sljedeće poslove: 1. prikuplja i analizira podatke potrebne za razvoj državne informacijske infrastrukture, 2. koordinira projekte izgradnje državne informacijske infrastrukture i sustava koji se vežu na državnu informacijsku infrastrukturu putem javnog Registra ProDII, 3. planira razvoj i daje prijedloge za unapređenje državne informacijske infrastrukture, 4. izdaje odobrenje tijelima javnog sektora na zahtjeve o ustrojavanju, promjeni, ukidanju i načinu pohrane registra, 5. surađuje na projektima s međunarodnim organizacijama i institucijama radi razvoja državne informacijske infrastrukture, 6. nadzire provedbu i izvršenje preuzetih obveza temeljem ovoga Zakona od strane relevantnih dionika te izdaje upute o rješavanju uočenih problema, 7. posreduje u slučajevima mogućih sporova između dionika uključenih u državnu informacijsku infrastrukturu, 8. utvrđuje mjere u slučajevima opasnosti od uzrokovanja štete za državnu informacijsku infrastrukturu, 9. priprema godišnje izvješće za Vladu RH putem radnih tijela nadležnih za pitanja informatizacije javnog sektora, 10. daje suglasnost na zahtjeve za pristup podacima u javnim registrima na osnovi provjere pravnog temelja iz zahtjeva.

Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske jednom godišnje podnosi izvješće o radu i razvoju državne informacijske infrastrukture matičnom odboru Hrvatskog sabora i Vladi RH. Nadzor nad provedbom ovoga Zakona te korištenjem i upravljanjem državnom informacijskom infrastrukturom obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske.

Živana Heđbeli

Skupovi

ISI 2015

19. do 21. svibnja 2015. Zadar

Od 19. do 21. svibnja 2015. održat će se na Sveučilištu u Zadru 14. međunarodni simpozij informacijskih znanosti (ISI 2015). ISI ili International Symposium of Information Science je međunarodna konferencija koja jednom u dvije godine okuplja znanstvenike, istraživače i studente u području informacijskih znanosti iz Europe i svijeta, kako bi zajednički raspravili ključne teme i probleme povezane s informacijama u umreženom društvu. Saznajte više informacija o konferenciji na našim mrežnim stranicama www.isi2015.eu, putem Facebooka (<https://www.facebook.com/isi2015>) odnosno Twittera (<https://twitter.com/isi2015conf>).



Franjo Pehar

Google s tražilice briše i tekstove hrvatskih medija

Hrvatski nakladnici elektroničkih medija nedavno su dobili prve obavijesti iz Googlea da se neki tekstovi s njihovih portala uklanjaju s tražilice.

"Sa žaljenjem vas obavještavamo da više nismo u mogućnosti prikazivati sljedeće stranice s vašeg web sitea u našoj europskoj verziji tražilice Google", stoji u mailu koji je stigao na adrese hrvatskih izdavača. Riječ je o odluci Europskog suda pravde u Luksemburgu koji je u svibnju odlučio da Google na zahtjev korisnika mora ukloniti tekstove iz tražilice u kojima su podaci irelevantni, zastarjeli, neprimjereni ili preosobni.

Presuda je donesena nakon što je jedan Španjolac tužio Google jer su se na internetu nalazili podaci o aukciji njegove kuće koju je na kraju ipak zadržao. Žalio se na povredu prava na privatnost, a presedanskom su presudom pokrenuti zahtjevi korisnika koji žele na internetu izbrisati podatke o sebi. Odluka zahvaća zemlje članice Europske unije te Island, Norvešku, Lihtenštajn i Švicarsku. Google tu presudu smatra cenzurom, a kritiziraju je i branitelji slobode govora.

Izvor: Dnevno, autor: T. Pšenko

Osvrt

Desetkovanje znanosti u Hrvatskoj je počelo

Hoće li dobronamjerne reforme u sustavu istraživanja uništiti i ono malo znanosti što imamo?

Reforme u znanosti, kakve-takve, su nam napokon stigle: instituti se ocijenjuju i na temelju tih ocijena, koje su nedavno procurile u medije, će se i zatvarati, spajati itd. Pitanje je sada za svakog građanina: možemo li vjerovati ovoj vladi da će zaista posvetiti pažnju tome koji nam instituti trebaju za razvoj društva, ekonomije, dobrostanja i za ostale domaće potrebe, a koji ne?

I može li znanstvena izvrsnost biti jedini kriterij po kojemu zatvaramo institute? Recimo, teoretski, kada ne bi bilo izvrsnih zubara u Hrvatskoj bi li to značilo da treba zatvoriti sve zubne ordinacije ili, pak, da treba poraditi na izgradnji izvrsnosti i upravo ulagati u proizvodnju novih, kvalitetnijih kadrova? "Najlakše je uništiti", odnosno u ovom slučaju zatvoriti, kazala bi seoski mudro moja baka. Može li nam nedavni kaos sa Imunološkim zavodom dati imalo pouzdanja da Vlada radi ispravne korake na potezima od strateške važnosti za narod u Hrvatskoj? Većinski vlasnik nakon zapostavljanja tog instituta desetljećima, kasni sa potrebnim promjenama i tehnološkim investicijama, dovodi ga do ruba propasti, rastavlja na dijelove koji se eventualno mogu prodati i dovodi u pitanje opskrbu vitalnim medicinskim produktima.

Osim promjena institucija vidimo i promjene u financiranju istraživanja - promjene koji su mnogi htjeli i za koje Ministarstvo znanosti tvrdi da su pozitivne.

Primjer odlične prakse koju su svi isticali kao uspješan model, fond "Jedinstvo uz pomoć znanja", (UKF) ukinut je nakon neočekivano dobrih rezultata povezivanja znanstvenika u zemlji i dijaspori i radova objavljenim u najboljim svjetskim časopisima, a ljudi koji su ga učinili uspjehom su pušteni da odu. Zar se tako grade kapacitet i dobra praksa - ukidanjem uspješnih inicijativa i neslušanjem ljudi koji su svojim radom napravili te uspjehe? UKF je spojen sa Hrvatskom zakladom za znanost (HRZZ) iako znanstvenici kažu da takva centralizacija financiranja nije poželjna.

I što se potom dešava sa HRZZ projektima? Novi model financiranja je već "zavadio znanstvenu zajednicu" kako u Jutarnjem listu piše Tanja Rudež ovaj tjedan.

U teoriji odličan model, napravljen po uzoru na prestižni model Europskog istraživačkog vijeća (ERC), posrnuo je već na prvom koraku: recenzije se u prvom krugu ocijenjivanja projekata rade u Hrvatskoj, bez obzira na činjenicu da mnogi već godinama izdvajaju domaće recenzije kao jedan od glavnih razloga nazadovanja znanosti. Naime, u tako maloj zajednici, lako je znati čiji se projekti ocijenjuju i krinka anonimne recenzije jest samo to - krinka. Naravno da oni koji nisu prošli i nisu zadovoljni ocijenama sumnjaju u nepoštene radnje i pristranost pri ocijenjivanju radova. O navodnim kafkijanskim birokratskim detaljima procesa da i ne govorimo.

Dakle novi sistem koji je trebao unaprijediti znanost i omogućiti financiranja najboljih znanstvenika i najkvalitetnijih projekata je već omražen do te mjere da dr. Tomislav Domazet Lošo, molekularni

biolog, za Jutarnji list kaže: "Odsjekli su nas od domaćih izvora financiranja i preostaje nam ili prestati baviti se znanošću ili otići iz Hrvatske."

Kada vam neki od najboljih znanstvenika u zemlji kažu to, i neki od njih ne prolaze čak ni u drugi krug ocijenjivanja - morate se upitati: je li taj novi sustav zaista funkcionalan i dobar za razvoj znanosti i zemlje znanja?

Što je možda najgore u cijelom tom novom sistemu jest forsiranje natjecanja među najboljima u kojemu za neke od njih nema nikakve nagrade. Na primjer, ako se šest od 15 najboljih znanstvenika na Institutu za fiziku u Zagrebu (najboljih po nedavnom mjeranju rezultata prijašnjih projekata), prijavilo za nove projekte zar je zaista pametno imati sustav u kojemu ih dvoje neće dobiti ništa? Iako su do sada pokazali bolje rezultate od kolega? Kako takav razvoj događaja vodi do vizije HRZZ-a koja govori o razvitku "svjetski prepoznatljivog znanstvenog istraživanja i gospodarstva temeljenog na znanju"? Kako će se to dvoje izvrsnih znanstvenika dalje profesionalno razvijati bez ikakvih prihoda za istraživanja?

"Zaklada će podupirati pojedince i ideje s najvećim potencijalom za postizanje izvrsnosti u istraživanjima i inovacijama," kaže ta vizija. Pa zar ne bi onda trebalo učiniti sve da bi se i ovoj dvojici znanstvenika koji nisu prošli, dalo savjete kako da poboljšaju projekte i dalo financije da takve, bolje projekte onda provedu u Hrvatskoj? Zar im ne bi sustav trebao pomoći da ostanu izvrsni? Zar potpora onima koji su do sada bili najbolji ne bi imala više smisla nego ih takoreći izbaciti na ulicu zato jer im projekt možda nije isprve bio dovoljno dobar da bi zadovoljio anonimne domaće panele recezenata? "Kako molim? Vi ste po svim pokazateljima najbolji istraživač na institutu? Žao mi je ali projekt vam ne valja, pa pinklec na rame, put pod noge..."

Umjesto da se takvi ljudi dalje podupiru kroz projekte - ne loše projekte, ali kroz potporu u izgradnji boljeg projekta ako su zaista posrnuli u kvaliteti.

Također, smiješna je pretenzija da mi možemo funkcionirati kao Europska Unija: samo najbolji projekti će dobiti financiranje. Ako znanstvenik ne dobije ERC projekt, uvijek se može okrenuti nacionalnim zakladama: ali ako ga ne dobije od HRZZ što mu preostaje, osim možda odlaska u inozemstvo ili eventualne promjene karijere?

Za one čiji projekti nisu najbolji moraju postojati programi edukacije, gradnje kapaciteta i sposobnosti - inače ćemo u jako kratkom roku izgubiti puno znanstvenika i kapaciteta za istraživanja i razvoj, u vrijeme kada se cijeli svijet bori da poveća upravo taj kapacitet i taj sektor. Taj scenarij smo već vidjeli diljem Europe - i sada ga i sami ponavljamo. Umjesto da kroz projekte gradimo sve više boljih znanstvenika, mi ih uporno korimo za nerad i nekvalitetu - pa i oduzimamo prilike čak i onim najboljima.

Ako se ne mogu snaći vani - sami, bez previše pomoći - opcije im se jako brzo zatvaraju, a s njima i kapacitet hrvatske znanosti.

Sustav je trebao uvesti meritokraciju kako bi omogućio najboljima da rade kvalitetna istraživanja u Hrvatskoj, a ne da kako bi i tim najboljima onemogućio rad u zemlji i dalje ih obeshrabrio.

U rujnu se zemlje svijeta okupljaju kako bi dogovorile ciljeve održivog razvoja poslije 2015. godine, odnosno nakon što isteknu Milenijski razvojni ciljevi. U predloženoj deklaraciji se spominje i cilj povećanja broja znanstvenika i ulaganja u istraživanja. Mi smo izgleda krenuli u obrnutom smjeru.

Izvor: Jutarnji list, autor: Mićo Tatalović (objavljeno u lipnju 2014.)

Sudski epilog hajke Jutarnjeg na administratore hrvatske Wikipedije

Prošle godine Jutarnji list je pokušao, serijom članaka, ukloniti administratore hrvatske Wikipedije i zamijeniti ih ideološkim fanaticima i aktivistima, i uvesti jednu zajedničku "srpskohrvatsku" wikipediju, na "zajedničkom" jeziku. Administratori su podnijeli tužbu protiv EPH holdinga.

Čitava stvar je, kako obično u Hrvatskoj bude, krenula od "ugroženog Srbina". Ovaj put je uloga Miloša Žanka pripala Pavlu Močilcu. On je surađivao s Wikipedijom kao autor članaka iz područja u kom je doktorirao - farmaceutike, te je, zgrožen "veliĉanjem NDH" na Wikipediji, alarmirao pravednike iz Jutarnjeg lista a oni pak ministra Jovanovića. Oni su pak smjesta zaključili kako je hrvatska Wikipedija proustaška te kažu kako se u njoj veliĉaju NDH i poglavnik, iako nitko od njih nije naveo što je toĉno sporno, a sve skupa se zasnivalo na par istrgnutih citata od nekoliko rijeĉi. Isto tako nije bilo nikakvih



linkova. Pavle je predstavljen kao doktor koji je prekinuo suradnju s Wikipedijom zgrožen njenim ustaškim karakterom. Osnovana je i hate grupa na facebooku "Razotkrivamo sramotnu hr.wikipediju". Članci u Jutarnjem su pisani u maniri najgore nacističke ili komunističke difamacije ljudi, a pozivaju se na sugovornike iz te hate grupe: "Pokušat ćemo razotkriti mračnu stranu hr.wikipedije. To je jedan nacionalistički ostrašćen projekt, koji nudi samo pristrana gledišta i eliminira sve one koji žele pridonijeti malo širem pogledu na stvari. Ne znamo tko zapravo stoji iza ovog šovinističkog projekta koji naočigled svih revidira prošlost i baca ljagu na sadašnjost, no nećemo to samo mirno promatrati", poruka je koju je napisao osnivač grupe na Facebooku. Kao glavni protagonisti "Nezavisne wikipedije hrvatske", kako se je neki prozvali, spominju se administratori SpeedyGonzales i Roberta F. koji su, kaže naš sugovornik, potpuno izgurali većinu drugih urednika."

PLANIRANJE NOVIH NAPADA NA HRVATSKU WIKIPEDIJU

Kandidat za administratora. Aktivisti su okupirali Wikipediju i medije, budući da drugog života nemaju. Njihov jedini život je bavljenje našim životima.



Ante Perković January 18 · Split · Edited

Je li netko zainteresiran za pisanje članaka o ateizmu, agnosticizmu i sl. na hrvatskoj wikipediji?
Već ima grupa suradnika koja je fokusirana na to (uz neke druge wiki-aktivizme, npr. LGBT), pa bi se lako uklopili.

Ante Perković Mario Baksa, situacija više nije toliko loša. Desna kabala je u defenzivi, a i znaju da su pod povećalom WMF. Nove članke na temu LGBT i anti-religije se ne dira. Sad nam upravo trebaju novi suradnici koji će pomoći da se posao dovrši. Mediji su sa svojom kritikom zapravo napravili uslugu desnici, jer svi ostali ne žele ni blizu, a to je upravo ono što kabala želi. A situacija stvarno nije više toliko loša.

Ante Perković Mario Baksa, to se više ne događa. Radi se na tome da se neprikladnim adminima maknu ovlasti kao traino rješenje, ali sloboda pisanja je danas mnogo veća nego u rujnu. Daj mi link na tvoje doprinose.
January 19 at 9:35am · Like

Mario Baksa Zaboravih spomenuti - radom na hr.wiku daje se legitimnost adminima "na vlasti". Mišljenja sam da bi trebalo otići kontra - da se svi normalni povuku s hr.wiki i da se konstantno vrši pritisak u medijima i društvenim mrežama sve dok se bagra ne makne. Sudjelovanjem u ovoj takrdnji od hr.wiki samo se poručuje svima da se bezveze digla buka oko svega.

Mario Baksa Da, tada bi i WMF-u trebalo biti jasno da nešto ne štima. A najviše ne štima sama WMF koja nije poduzela baš ništa.
January 19 at 9:47am · Edited · Like · 3

Pavle Močilac je inače fanatizirani borac protiv religije, član svih antireligioznih udruga u zemlji od Davida do Protogore, a za potonju je napisao i nekoliko kolumni, poput "[vjeronauku nije mjesto nigdje](#)". Naročito je napadnut jedan od administratora Wikipedije, pod nickom "Speedy Gonzales", Darko Čokor, diplomirani FER-ovac. "TKO NA WIKIPEDIJI PROMOVIRA USTAŠE", kaže Jutarnji u naslovu jednog od čak osam članaka protiv hrvatske Wikipedije koje su objavili u svega deset dana, uz otvoreni poziv na hajku: "Ovaj čovjek urednički potpisuje veličanje NDH". O tome tko, gdje, i kako na wikipediji promovira ustaše, ni slova. Čokor je napisao demantij, odnosno odgovor uredništvu Jutarnjeg, koji nije objavljen, pa je zbog toga cijela stvar završila na sudu. "Sve je počelo tako što je osnovana mala hategroup na facebooku suprotstavljena projektu hr.wiki. Njihov argument za mržnju je bio i ostao taj što se kod nas ne dozvoljava nikakvo veličanje niti ustaštva niti Titoizma. A ako ne veličaš Titoizam automatski si fašist, naravno jer nisi antifašist", rekao je Čokor. "Wikipedija se opasno zamjerila Jovanoviću u nekoliko navrata tijekom brojnih afera koje je kreirao. Na primjer, prilikom dolaska Judith Reisman navraćala je ekipa koja je željela u članak o njoj uvrstiti da je luda baba, ali to admini nisu dozvoljavali, te su na Wikipediji stajali samo relevantni podatci", rekao je. Kao svjedoci "Jutarnjeg lista" na sudu će se pojaviti Miljenko Jergović, Jurica Pavičić, rečeni nesuđeni bombaš Pavle Močilac, Inoslav Bešker... i još neki. Stvar je u tome što Jutarnji, kaže nam Čokor, podmeće da on kao administrator uopće uređuje članke, kao u novinama, ili odgovara za sadržaj. "Administratori ne pregledavaju sadržaj, autori, volonteri, ga kreiraju sami, a svatko može dati prigovor

ili sugestiju". Administratori nisu urednici - oni tek rješavaju konflikte između autora, na specijaliziranim forumima gdje pokreću teme oko sporova. No, agresivni napadi dobro organizirane i posve netolerantne i ideološki zatucane grupe ljudi koja pod svaku cijenu želi preuzeti u potpunosti kontrolu nad Wikipedijom se nastavljaju.

Bitna osoba, pored "objektivnog" Pavla, autora bombaško facebook statusa (koliko takav tip može biti objektivna kao urednik neke političke teme), je stanoviti Ante Perković, jedan od urednika Wikipedije koji piše kao Argo navis. Admini upravo tome i služe, da bi reagirali na zahtjeve za ispravcima netočnih navoda. No, rečeni Ante Perković je u jednom članku naveo pogrešne podatke o Ivanu Zvonimiru Čičku, a kad je ovaj zahtijevao ispravak, rekao mu je, otprilike, neka si uredi sam članak o sebi. "Je li netko zainteresiran za pisanje članaka o ateizmu, agnostizmu i sl. na hrvatskoj wikipediji? Već ima grupa suradnika koja je fokusirana na to (uz neke druge wiki-aktivizme, npr. LGBT), pa bi se lako uklopili", piše u svom face statusu Perković u siječnju ove godine. Zar je enciklopedija mjesto za aktivizam??? Ili za objektivno informiranje???

Radilo se, a i još se radi, o pokušaju da određene projugoslavenske grupe povezane s ekstremističkim ideologijama preuzmu uređivanje Wikipedije, a cilj koji se nije niti skrivao je bio potpuno ukidanje .hr wikipedije i njena zamjena .sh wikipedijom. U izmjenama tekstova i njihovoj "sanitizaciji", odnosno krivotvorenju činjenica i njihovom prilagođavanju vlastitim ideološkim pogledima, posebno se, kažu nam prozvani urednici hr. wikipedije, istaknuo LGBT aktivist Dean Čekić.

Dean na admin diskusiji piše: "Sh.wiki ima jednu veliku prednost u odnosu na druge projekte u regiji, može preuzimati članke bez da ih "prevodi" i tu su prednost suradnici ovog projekta fantastično iskoristili (molim vas nemojte to shvatiti kao kritiku, nije bila namjera). Ovaj je projekt već dovoljno ojačao da osim preuzimanja članaka, već ima i zavidnu proizvodnju vlastitih članaka i kvalitetom i kvantitetom ravnih sr.wiki (hr.wiki je na moju žalost tu inferiornija). Ja predviđam da će sh.wiki ubrzo sustići i sr.wiki, jer ima potencijal". I nastavlja: "Svi znamo da postoji neprijateljstvo između sh. i hr. projekta. Hr. projekt stoji vrlo loše, već je polako umirao od 2009. kao posljedica katastrofalnog administriranja. Ciljevi administratora hr.wiki su svih ovih godina bili gotovo isključivo politički. Forisali su jednu (meni vrlo odbojnu) političku opciju koja je dovela do onih sukoba u rujnu prošle godine." Ideju je jasno podržao i stanoviti urednik pod nickom dobarskroz (!): njemu smeta nepostojeće veličanje Luburića (provjerite uostalom članak na wiki), ali veličanje jednog drugog masovnog ubojice, i to već u samo nicku, je valjda "borba protiv totalitarizma"! "Potpuno je nebitno jesu li bosanski, hrvatski ili srpski jezik zasebni jezici ili su to inačice jednog makrojezika", kaže dotični u jednoj od rasprava.

On je ujedno i osoba koja stoji iza spomenute hate grupe: "Pokretač inicijative 'Razotkrivanje sramotne hr.wikipedije', koji se koristi nadimkom DobarSkroz, kaže da je u raspravama o hr.wikipediji koje se trenutno vode očigledan potpuni nedostatak argumentacije sadašnje garniture admina", kaže se u jednom tekstu t-portala. Dakle, "neobjektivnost hrvatske Wiki" bi razotkrivao lik s Josipom Brozom, dugodišnjim diktatorom, u nicku! Kakvih li boraca za ljudska prava i demokraciju, koji se pozivaju na čovjeka koji je 35 godina vladao državom bez demokratskih izbora, kršio sva ljudska prava, i poput afričkih primitivaca i svojih prijatelja ljudoždera nazivao gradove i trgove po sebi za života! I da vratimo jedan jezik za sve. Iako je i pismo integralni dio jezika, bar po standardima pismenih nacija, pa već samim tim što se srpski piše ćirilicom to nije isti jezik. Naravno, baklan ima tradiciju usmenosti, pa često ni visokoobrazovani ne razumiju da jedan jezik ne može imati dva pisma: to su onda dva književna jezika. A govorni jezik je nešto sasvim deseto i nebitno.

Uz pomoć spomenutog Deana Čekića u uređivanje wiki se uključio i određen broj LGBT aktivista, koji su mu bili potrebni kao glasačka mašinerija koja će ukloniti sve nezavisne i slobodno misleće urednike neopterećene ideološkom isključivošću. LGBT portal Crol.hr naveo je članke „Istospolni brak“, „Brak“, „Rodna ideologija“, „LGBTIQ“, „Le Zbor“, „Homoseksualnost“ kao sporne, tražeći u osnovi da se uklone bilo kakvi argumenti koji ne idu u prilog istospolnom braku, homoseksualnosti i rodnoj ideologiji s hrvatske inačice Wikipedije. Dakle, trebalo bi uvesti jednoumlje i posve izbaciti svaku argumentaciju i objektivne znanstvene činjenice koje se nekom ne dopadaju. Ukratko, po njima bi Wikipedija trebala biti isključivo u funkciji indoktrinacije i zaglupljivanja. U članku „Istospolni brak“ kao posebno degutantnu rečenicu Crol.hr navodi argumentaciju filozofa Nevena Sesardića: „Ljubav je povezana s posljednje navedenim elementom. Ako se za definiciju braka jedino važnom proglasi ljubav, koja je apstraktan i relativiziran pojam, a zanemare ostali elementi, postaje logična i legalizacija poligamije, incesta, pedofilije pa čak i braka sa životinjama, smatraju kritičari.“ Tu je dakle navedena argumentacija druge strane - ne kao jedina istina, nego kao protuargumentacija, što je obaveza enciklopedista! Ta rečenica u članku na Wikipediji više ne postoji - Obrisao ju je Dean72. Nemaju se što u wikipediji spominjati argumenti koji nisu u prilog onom što on tvrdi: takva enciklopedija, međutim nije ni enciklopedija ni objektivna. Takva enciklopedija je tek - agitprop, odnosno gebelsovska propaganda koja ne iznosi jednako argumente obje strane, već jednostavno briše što joj se ne dopada.

On je između ostalog izbrisao i slijedeće u članku o Judith Reisman: "uklonio sam jednu netočnost u zadnjem uređivanju, dio rečenice u zagradi "(pod orgazam se bilježilo "gubljenje svijesti, "vikanje",

"vapljenje", "konvulzije").", kao i riječ orgazam pod navodnicima. Riječ "orgazam" pod navodnicima insinuirala da je promatrač interpretirao reakciju na mučenje kao orgazam, što nije točno. U niti jednom se Kinseyevom izvještaju ne spominju ni vikanje, ni gubitak svijesti, ni vapaji, ni konvulzije. Ja takve podatke uistinu nisam našao, a ako griješim ja ću prvi isto ispraviti. Ono što je Kinsey prenio u svoj rad bili su uistinu orgazmi." Ako vam nije jasno: radi se o "orgazmima" djece od svega nekoliko mjeseci ili nekoliko godina na kojima je Kinsey vršio eksperimente!!! On dakle tvrdi da je laž da su djeca vikala i vapila dok je Kinsey kod njih pokušavao "izazvati orgazam", već da su stvarno doživljavala orgazme! I dodaje, da ne bude zabune: "*U Kinseyevim izvješćima su uistinu bili opisani dječji orgazmi, a ne mučenje djece. Nikakvi navodnici ovdje nisu potrebni.*"

Među tom grupom koja pokušava ukloniti sve tragove kroatocentričnosti iz hrvatske Wikipedije, je i stanovita doktorica iz Rijeke, Karmen Lončarek, koja je pet godina pisala za Feral, a danas piše za lijevi Novi list i ekstremistički h-alter, koji uglavnom okuplja najrigidnije i najnetolerantnije ideološke fanatike. On se, jasno, zalaže, kao i ostali, za "srpskohrvatski": "Dok srpska wikipedija neugodno forsira ćirilicu, hrvatska wikipedija pak teško pati od jezičnog čistunstva. Ne samo da hrvatski wikipedijanci nove članke marljivo trijebe od "tokova" i "izvještaja", te ih prepravljaju u "tijekove" i "izvješća", već i brišu članke koji unutar dva tjedna nisu dekontaminirani od srpskih i bosanskih natruha. Naravno da se takvim napasnim jezičnim čistunstvom često s prljavom vodom iz lavora izbaci i dijete, a potencijalni wikipedijanac otjera." Stvarno, sramota da se netko želi držati propisanog jezičnog standarda! Mnogo lepo.

A da stvar bude bolja, u ovu ekipicu koja želi srpskohrvatsku, politički korektnu, striktno antikatoličku i lgbtq aktivističku wikipediju, uključila se po svemu sudeći i vlada RH, koja to nipošto ne bi smjela raditi, naročito se ne bi smjela miješati u članke o sebi samoj. Naime, admini smatraju da web master vlade uređuje članke na wiki, što smatraju skandaloznim. Naime, u jednom od tekstova "Novog lista", naslovljenog srednjovjekovnim naslovom "Djeco, ne baratajte hrvatskom Wikipedijom jer su sadržaji falsificirani" (dakle nije istina ono što je utvrđeno da je istina, jer svatko može korigirati upise na wiki jasno ako ima dokaze za svoje tvrdnje, nego je istina što "antifašisti" kažu da je istina) Jovanović kaže: "Administratori hrvatske Wikipedije brišu naknadne upise od strane Vladinih web mastera kao dupli upis." Naravno da ih brišu, jer vladini Web masteri nemaju što uređivati wikipediju! Pa nije ovo Sjeverna Koreja! Ili ipak jest: DNRH.

Nad člankom o sad već bivšem ministru "dežurao" je *fausto*, a onda se pojavio i kao glasač protiv admina, te pod pravim imenom, Zoran Oštrić, objavio članak "Razotkrivanje sramotne hr wikipedije", gdje je priznao da je on "fausto". Tamo piše: "Pozivam moje čitatelje da lajkaju ovu facebook stranicu Razotkrivanje sramotne hr.wikipedije. Stranica je namijenjena razotkrivanju neoustaških članaka, tiranije admina koji je drže u šakama, laži i pristranih izvora koje koristi sramota zvana hr.wiki. Primitivizam i ideološka rigidnost ustašonostalgičara, koji vladaju hrvatskom wikipedijom, deprimirajuća je činjenica. Povezana je s općim antiintelektualizmom i zatucanošću, iako ima dobrih članaka u područjima koja izbjegnu pažnji ideoloških kerbera i loših đaka. Bio sam suradnik hr wikipedije do 2007., kad sam odustao, kao i brojni drugi. Vidi moju suradničku stranicu (Fausto)." Fausto, dakle Zoran Oštrić, je tipičan član ovog "razotkrivanja sramotne hr wikipedije": on je jedan od osnivača ARK-a (Antiratne kampanje 1991.) zajedno s Teršeličkom, te suradnik ARKzina i raznih zelenih udruga.

Dakle, to su manje-više ljudi koji bi provodili sanitizaciju hr.wikipedije. Kako ne vjerujem u sanitizaciju bilo čega, već samo u slobodu svakog da iznese svoju argumentaciju i svoje viđenje, moram primijetiti da se tu radi o grupi ljudi koja bi, u najboljoj naci-komi maniri zabranili svima da imaju ikakvo svoje mišljenje. Po čemu se njihovi postupci, progoni nepoćudnih urednika, zabrana i brisanja nepoćudnih članaka, razlikuju od nacističkog spaljivanja knjiga? Baš ni po čemu, osim što oni to rade u ime "znanstvenog aktivizma", kao što je i Hitler baratao s pojmom "znanstvenog rasizma". No, živimo u doba političke korektnosti, kad je ono što je nekad bila sloboda govora postalo "govor mržnje". Hoće li hrvatska wikipedija opstati kao samostalan nacionalni projekt, ili će postati .sh i .lgbtq, vidjet ćemo.

Izvor: Dnevno, autor: Marcel Holjevac

Hrvatska ima najsporiji mobilni internet u Europi, u razini s Iranom

Broj korisnika mobilnog interneta raste, što povećava opterećenje mreže, očekuje se pad brzine, a to odbija investitore u telekomunikacije

Hrvatska je u konkurenciji 24 europske zemlje koje su testirane zemlja s najsporijim mobilnim internetom, pokazala je najnovija studija "State of the Internet" koju je provela ugledna američka kompanija Akamai Tech iz Massachusettsa.

Prema njihovim podacima, u Hrvatskoj korisnici mobilnog interneta na raspolaganju imaju brzinu od 2,2 megabita po sekundi, dok, primjerice, operateri u vodećoj Ukrajini nude u prosjeku 7,3, Švedskoj 6,6, a Austriji 6,1 megabit po sekundi.

Ako bismo se uspoređivali sa zemljama u okruženju, mađarski operateri nude nešto brži mobilni internet (2,9 mbps), talijanski gotovo dvostruko brži (4,6 mbps), a Slovenci preko smartphona ili laptopa u pokretu surfaju brzinom od čak 3,5 mbps.

Prema istraživanju tvrtke Akamai, Hrvatska je trenutno uz bok zemljama poput Indonezije, Kazahstana i Irana (2,0 mbps). Od nas su neznatno bolje i Malezija i Šri Lanka (2,3).

Brzina od 14,7 mbps u Južnoj Koreji zasad nam se čini kao znanstvena fantastika.

No, ovdje nije samo riječ o brzini kojom otvaramo news portale, logiramo se na društvene mreže ili učitavamo glazbene spotove. Jer, ova je brzina trenutno dovoljna za sve te operacije.

No, s obzirom na golemi porast upotrebe smartphona kako u svijetu tako i u Hrvatskoj, sve veći broj poslovnih korisnika preko mobitela pristupa svom mailu i raznim aplikacijama koje im olakšavaju bavljenje poslom.

Naravno, mijenja se i način na koji obavljamo posao, sve više u pokretu, a sve manje iz ureda.

Dakle, činjenica da smo u još jednoj, možda naoko manje važnoj, kategoriji na samom europskom dnu (a i vrlo nisko na svjetskoj ljestvici) zasigurno negativno utječe na poslovnu klimu u Hrvatskoj, pogotovo iz kuta gledanja stranaca koji bi nam trebali pomoći svojim investicijama.

- Brzina mobilnih mreža, osim o tehnologiji, ovisi i o tome koliko korisnika koristi istu baznu stanicu. Ako želimo brži internet, mobilni operateri bi morali ulagati puno više u izgradnju infrastrukture. A ne ulažu zato što država stalno mijenja pravila igre, i regulatorne i porezne propise. Nedavno je stigao novi namet, pa tko bi u ovakvoj zemlji onda ulagao u infrastrukturu? Država se mora uozbiljiti i poslati poruku telekomunikacijskim investitorima, ali i svima drugima, da je ovdje sigurno i dobro ulagati - objašnjava stručnjak za telekomunikacije Đuro Lubura.

Njegova je računica jasna: 2,2 mbps zasad je dovoljna brzina za sve što treba prosječnom korisniku mobilnog interneta, ali zbog općeg dojma o tehnološkoj zaostalosti nije dobro biti na dnu tablice jer se time i stranim investitorima odašilje negativna poruka o općem stanju društva koje možda i ne odgovara istini.

- Korištenje mobilnog interneta svake godine u svijetu se udvostručuje, a trend će se nastaviti i u godinama koje slijede, pa se može očekivati još više korisnika koji će zagušiti postojeće bazne stanice u zemlji. Stoga će i brojka od 2,2 mbps u budućnosti možda i padati - kaže Lubura.

Možda ipak nije sve tako crno. Ako smo spori, ipak smo, zasad, među jeftinijima. Relativno svježe istraživanju ITU-a, a koje prenosi The Economist, mjerilo je cijene u referentnoj kategoriji: koliko dolara za 500 mb? Hrvati plaćaju u prosjeku oko 12,9 dolara ili 71 kunu, a Slovenci 103 kune. Susjedi Mađari plaćaju isti paket 84 kune, a od nas su brži za 0,7 megabita.

Izvor: Jutarnji list, autor Tomislav Novak

Vlada: Da smo putem e-građani omogućili 50 usluga, Hrvati se ne bi snašli

"Netko bi rekao da je dvadesetak prilično mali broj, a što bi bilo da smo pustili 50? Onda bi ih bilo previše i ljudi bi se teško snašli" tvrdi Božo Zeba voditelj Službe za elektroničke usluge i registre u Ministarstvu uprave zadužen za korisničku podršku u projektu e-građanin.

Riječ je o nedavno predstavljenom Vladinom projektu, odnosno Središnjem državnom portalu i sustavu e-građanin zahvaljujući kojem građani, nakon što u Fini dobiju svoje korisničko ime i elektronički pretinac za komunikaciju, mogu besplatno putem interneta doći do svojih dokumenta koji će imati elektronski žig.



Zeba je putem LinkedIna društvene mreže za poslovno povezivanje istaknuo da se korisnici 20 dana nakon što je projekt zaživio broje u "desetinama tisuća" te da trpi kritike na broj usluga koje su dostupne. Tvrdnja da se građani ne bi snašli s većim brojem kritika izazvala je kritike.

"Mislilo sam da nisam ovo dobro pročitao ali vi ste zapravo rekli da su građani (de facto) glupi i da ih ne bi znali koristiti!? Molim? Nije problem u građanima već je to stvar edukacije, stvar je toga da se napravi kvalitetno korisničko sučelje koje će građanima biti jasno i jednostavno za korištenje. Ne napravite li to, i 1 usluga koju nudite biti će komplicirana kao što je i sam postupak dobivanja vjerodajnica bio kompliciran", odgovorio mu je Emanuel Blagonić web dizajner koji s vodi agenciju Blagonić Brothers.

Izvor: Index, autor Me.M.

Što se dogodilo s vladom RH na društvenim mrežama?

Hrvatska vlada donedavno je hrabro pristupala dvosmjernoj komunikaciji s građanima putem Facebooka i Twittera, no situacija se sada promijenila, prorijedio se broj objava, a više ni ne odgovaraju brzinom kojom su odgovarali, piše In Public.

Građani su putem društvenih mreža bili redovito informirani o radu Vlade, mogli su pratiti donesene odluke i predložene promjene, a većina važnih televizijskih intervjuja u roku sat vremena je bilo dostupno na Facebooku i Twitteru. Što je najvažnije, velikom brzinom se odgovaralo i na upite korisnika o radu Vlade.

Zbog toga je taj Vladin odjel za online komunikaciju dobio priznanje dvije godine zaredom od agencije Burson-Marsteller (SAD) u istraživačkom projektu Twiplomacy. No od te se dobre prakse odustalo. Primjerice, u posljednjih mjesec dana Vlada je imala samo devet objava na Facebooku dok je prije imala jednu objavu dnevno, navodi In Public. Na Twitteru sada imaju svega šest tvitova dnevno što je daleko manje u usporedbi s 50 tvitova od ranije.

Uz tempo objava pala je i njihova kvaliteta. Na vladinim društvenim kanalima nije zabilježena smjena i dolazak novih ministara, niti su komentirane vruće teme poput građanskog odgoja, zakona o radu i životnom partnerstvu.

Nije bilo čak ni promo fotke premijera u svlačionici Vatrenih nakon utakmice s Brazilom, a nema ni #VladaUp-a, ekskluzivnih sadržaja niti odgovora ministara putem društvenih mreža. Tko sada vodi društvene profile hrvatske vlade ostaje nepoznanica no svoj posao očito ne radi dobro. Od takve online komunikacije nemaju koristi ni Vlada ni korisnici.

Izvor: Index

Policijska paradržava: Počeli privoditi zbog negativnih komentara na Facebooku



Policija je u Đakovu privela je na razgovor I.C. (podaci poznati redakciji) kako bi ga ispitali i kaznili zbog toga što je na Facebooku - vrijeđao policiju! Zbog statusa na Facebooku I.C. je kažnjen globom od 200 kuna, a mora platiti i 500 kuna troškova prekršajnog postupka.

Ukazao na licemjernu policiju pa dobio kaznu
Kaznu je zaradio zato što je na Facebooku objavio dvije fotografije: jednu s policijskog prosvjeda zbog smanjenja plaća, na kojoj policajci traže solidarnost javnosti, i drugu koja je nastala krajem lipnja, a koja je snimljena za vrijeme deložacije obitelji

Mišković u Kninu. Policajci koji su provodili deložaciju bili su bezobrazni i agresivni, a usput su priveli i 23 aktivista koji su deložaciju pokušali spriječiti.

"Nadam se da, kada opet govna iz policije dođu na red za smanjivanje plaća, da će se sjetiti ovakvih prizora. I da... ne pušim foru da im je to posao i da su morali. Šta da im je bilo naređenu da pucaju? Jel bi onda i pucali jer im je to eto posao. ACAB", napisao je I.C. na svom Facebook profilu uz priložene fotografije.

Mogao je dobiti i mjesec dana zatvora

Netko u MUP-u očigledno je zapazio njegov status, te su ga kaznili u skladu s odredbama Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, koji se nije mijenjao od 1994. godine, a u čijem 17. članku stoji: "Tko omalovažava ili vrijeđa državne organe odnosno službene osobe prilikom vršenja ili u vezi s vršenjem službe ili njihova zakonita naređenja, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u protuvrijednosti domaće valute od 50 do 200 DEM ili kaznom zatvora do 30 dana".

Ispada tako da je akter ove priče, koji se javio redakciji Indexa, još i dobro prošao. Mogao je, da je policija tako htjela, mjesec dana boraviti i za rešetaka. No, da cijela priča bude još bizarnija, policija je I.C. u postaju u Đakovu namamila na prijevaru.

"Nakon što sam dobio poziv, izričito sam pitao policajca koji mi je to donio jesam li osumnjičen za nešto. On je rekao da nisam i da je ovo poziv da se javim u svojstvu građana. Kada sam sutradan došao na razgovor, tek na kraju mi je rečeno da me ispituju u svojstvu osumnjičenika. Tijekom razgovora sam potvrdio da sam to napisao jer nisam mislio da su pravo na mišljenje i sloboda govora u ovoj državi ograničeni", kaže nam I.C.

Posebno ga, kako kaže, smeta što je na svojoj koži sada iskusio da nisu svi građani Hrvatske pred zakonom jednaki: "Običan čovjek znači ne smije reći npr. da su oni govnnari jer ih zakon štiti. Ali ako jedan policajac kaže da je neki obični čovjek govnnar, tom čovjeku ostaje samo privatna tužba. Zar ne piše u Ustavu da smo pred zakonom svi jednaki?".

Izvor: Index, autor Petar Vidov

Tinejdžerski vokabular : rječnik koji svaki roditelj mora naučiti kako bi znao kada mu je dijete u problemima

Znate li što znače kratice GNOC, IUP ili CD9?

To su najnoviji akronimi kojima se služi današnja Facebook generacija kako bi svoje poruke zatajila od roditelja.

Kratice su u internetskoj i SMS komunikaciji postale toliko uobičajene da su neke, osobito u tinejdžerskom slengu, ušle i u svakodnevni govor.

Uglavnom imaju podrijetlo iz engleskog jezika, što ne iznenađuje s obzirom na popularnost tog jezika na mreži.

Današnja mladež doista se razlikuje od nekadašnjih klinaca - za početak, polovica njih provodi više od tri sata dnevno uz računalo, mobitel i slične gadžete.

Premda opasnost od bilo kakve vrste nasilja postoji i na školskom igralištu, roditelji ponekad nisu niti svjesni koje se opasnosti kriju na internetu.

Prema istraživanju koje je provela stranica za mlade Teen 385, čak 27 posto mladih prihvaća zahtjeve za prijateljstvo nepoznatih ljudi ako im se učine zanimljivima, a pet posto njih prihvaća zahtjeve bez razmišljanja.

Zanimljiv je podatak i to da je čak deset posto njih barem jednom nekoga zadirkivalo, gnjavilo ili vrijeđalo na Facebooku, a 27 posto njih barem jednom je bilo žrtva cyberbullyinga među vršnjacima.

Korištenje interneta kod djece ne možemo nadzirati jer danas i u McDonald'su postoji neograničen pristup, zato je bitno puno prije stvarati odnos pun razumijevanja i povjerenja s djecom. Treba ih preventivno upozoriti na to što je cyberbullying te koje su poruke i način komunikacije prihvatljivi. Da se djeca ne bi pretvorila u buntovne tinejdžere, bitno je znati postaviti granice koje im ne zabranjuju baš sve. I ono što je najvažnije, treba ih učiti da razvijaju vlastito kritičko mišljenje jer roditelji ne mogu biti sveprisutni.

Rječnik

Upozorenje za prisutnost roditelja:

POS - Parents Over Shoulder, roditelji iznad ramena

P911 - Upozorenje na roditelja

CD9 - Code 9, roditelj u blizini

5 - Pričekaj nekoliko minuta, roditelj u sobi

55 - Zrak je čist

AITR - Adult In The Room, odrasli u prostoriji

Opisne kratice/zahtjevi za susret (u online chatanju s nepoznatim osobama)

ASL - Age/Sex/Location - Godine/spol/lokacija



MIRL - Meet In Real Life/nađimo se u stvarnom životu
W2M - Want To Meet/želiš li se naći sa mnom
Seksualne konotacije:
GNOC - Get Naked On Cam (web cam/online chat)/skini se ispred kamere
Sugarpic - Suggestive or erotic picture of self/pokaži svoju erotsku sliku
HSWM - Have Sex With Me/želiš li seks sa mnom
Cyberbullying
BIH - Burn In Hell, gori u paklu
FOAD - Fuck Off And Die, odj... i umri
H8 - mržnja
ČKO -pi*ko
ODJ -odjebi
Depresivne kratice:
LMA - Leave Me Alone, ostavi me na miru
FML - Fuck My Life, je... ovaj/moj život
IHML - I Hate My Life, mrzim svoj život
Droga i alkohol:
SP - samo prirodno, pušenje marihuane
IUP - idemo u prirodu, pušenje marihuane
CRAFT - Can't Remember A Fucking Thing, ne mogu se ničega sjetiti
Bolesti tinejdžera:
Ana buddy/Mia buddy: Anorexic or bulimia buddy/prijatelj koji podržava nepravilnu prehranu (bulimija i anoreksija)
BMK - često korišten vulgarizam, a ima značenje 'nije me briga'

Izvor: Jutarnji list, autor Marijana Sever

Obrazovanje u 21 st.

Propast doktorata : Čak 80 posto upisanih ne završi doktorat, a ako uspiju, treba im čak 7,5 godina



Mario je bio odličan student na jednom zagrebačkom tehničkom fakultetu. Kako je želio nastaviti znanstvenu karijeru, bio je vrlo sretan kad je postao znanstveni novak. No, njegov san ubrzo se rasplinuo. - Umjesto da se posvetim doktoratu, po cijele sam dane držao nastavu. Svoga mentora jedva da sam viđao i uopće nismo razgovarali o doktoratu. Tako su prolazile godine - prisjetio se Mario, koji je odustao od doktorata i zaposlio se u kompjutorskoj tvrtki. Gordana je, pak, bila izvrsna studentica na jednom humanističkom fakultetu u Zagrebu. - Odlučila sam nastaviti studij i upisala doktorat. Moji roditelji su me podržali te su platili školarinu za prvu godinu doktorskog studija. To je iznosilo preko 20.000 kuna - rekla je. - No, doktorski je za mene bio golemo razočaranje jer sam doslovce slušala kolegije s prve i druge godine studija. Shvatila sam da je to gubitak vremena pa sam odustala od doktorata, što mi roditelji nikad nisu oprostili - rekla je Gordana.

Porazni podaci

I ona i Mario pripadaju populaciji od gotovo 80 posto hrvatskih doktoranada koji nikad ne završe doktorski studij. Naime, Tematsko vrednovanje hrvatskih doktorskih studija, što ga je provela Agencija za znanost i visoko obrazovanje (AZVO), pokazalo je kako svega 10 do 22 posto doktoranada završi započeti doktorski studij. Kod onih koji su, pak, uspješni, prosječno vrijeme doktoriranja je oko 7,5 godina. Usporedbe radi, u EU se u prosjeku doktorira za četiri godine.

U Hrvatskoj postoji 125 doktorskih studija na koja se godišnje upisuje oko 2450 doktoranada. Većina studija, odnosno 65 posto, provodi se na 33 sastavnice Sveučilišta u Zagrebu. Prema područjima, najviše doktorskih studija ima u društvenim (24 posto) i humanističkim (21 posto) znanostima. U tehničkim znanostima ima 18, a u prirodnim znanostima 10 posto doktorskih studija.

Neslavni rekorder

Jedna od slabih točaka svakako su mentori. U većini slučajeva jedini kriterij za mentora je izbor u znanstveno zvanje u određenom polju, bez dodatnih uvjeta poput pohađanja radionica za mentore, praćenja znanstvenih rezultata i opterećenosti i sličnih mjerila. Iako je prema preporuci koju je donijelo bivše Nacionalno vijeće za obrazovanje minimalni uvjet za osnivanje dokorskog studija 20 mentora, čak 29 posto programa ima manje od 15 mentora. Neslavni rekorder je doktorski studij Nova ekonomija na Sveučilištu "Juraj Dobrila" u Puli, koji nema nijednog mentora! Na doktorskom studiju Povijest teologije i kršćanskih institucija na Katoličkom Bogoslovnom fakultetu u Splitu samo su dva, a na doktorskim studijima filozofije i povijesti na Hrvatskim studijima u Zagrebu po četiri.

Temeljita reforma

Pri upisu studenata, na 78 posto doktorskih studija najvažniji je kriterij prosjek ocjena, zatim broj i kvaliteta radova (42 posto), preporuka mentora (38,8 posto) te znanje jezika (28 posto). Samo 9,5 posto programa navodi kako je nacrt disertacije potreban i važan kriterij za upis. - Može se zaključiti kako je hitno potrebna temeljita reforma - glavna je preporuka dokumenta o tematskom vrednovanju doktorskih programa. Da se sustav mora promijeniti, smatra i dr. Dejan Vinković, profesor fizike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Splitu i direktor Instituta za sinergiju znanosti i društva u Čakovcu.

- Hrvatska obrazovna politika gotovo je u potpunosti zanemarila brigu o sustavu doktorskih studija koji su vrh obrazovne piramide - smatra Vinković. - Ne treba se onda čuditi da se doktorati dijele po svakojakim kriterijima, da se naplaćuju školarine kako je kome volja. A zašto i ne bi, kada nikog nije briga... - naglasio je Vinković.

Izvor: Jutarnji list, autor Tanja Rudež

Test hrvatskih fakulteta: Samo 11 od 120 dobilo europski certifikat kvalitete

Od 120 visokih učilišta u Hrvatskoj, samo njih 11 može se u ovom trenutku pohvaliti da su kvalitetom na razini europskih standarda. Titulu su osigurali primitkom međunarodnog ESG certifikata sustava osiguranja kvalitete u obrazovanju (Standards and Guidelines for Quality Assurance in European Higher Education).

Certifikate je prvi put dodijelila Agencija za znanost i visoko obrazovanje, kao potvrdu da su zadovoljili kriterije i postigli za studente učinkovit, razvijen i funkcionalan sustav obrazovanja. Na listi "kvalitetnih" su dva integrirana sveučilišta (riječko i dubrovačko), tri javna fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (FER, Fakultet organizacije i informatike, Medicinski fakultet) te dvije privatne visokoškolske institucije (VERN' i Algebra).

- Dosad provedeni postupci vanjske prosudbe prikupljeni na nacionalnoj razini pokazuju da je samo jedna desetina visokih učilišta ispunila uvjete za dodjelu certifikata. Ovi rezultati ukazuju na potrebu daljnjeg razvoja svijesti o važnosti kvalitete - kaže ravnateljica Agencije, Jasmina Havranek.

Sama činjenica da postoji ovakav oblik vrednovanja kvalitete u Hrvatskoj prošla je gotovo nezamijećeno. U Agenciji objašnjavaju kako je razlog u procjeni da se u ovom trenutku naglasak ipak stavlja na opsežan proces reakreditacije visokih učilišta.

Postupak vrednovanja kvalitete na svakom testiranom visokom učilištu provodilo je peteročlano povjerenstvo u čijem su sastavu domaći i strani nastavnici, studenti i gospodarstvenici. Članovi povjerenstva (zasad ih je 120) prošli su edukaciju, stekli status certificiranog stručnjaka za vanjsku prosudbu i ušli u AZVO-ovu bazu certifikatora.

Postupak propisan međunarodnim dokumentima prilično je zahtjevan i uključuje, među ostalim, fazu praćenja zadanih preporuka za poboljšanje kvalitete u trajanju od šest mjeseci. U nizu kriterija su i osiguravanje financijske stabilnosti i neovisnosti, ulaganje u edukaciju kadra, kreiranje novih trendova, a ocjenjuje se i kvaliteta dijaloga, dobre komunikacije.

Certifikat se izdaje na rok od pet godina, a visoka učilišta koja nisu ispunila kriterije mogu očekivati novu vanjsku prosudbu za 18 mjeseci.

- Ovo nije samo priznanje ustanovi, već mnogo znači i studentima jer znaju da studiraju na instituciji koja je procjenjivana europskim standardima - ističe Vlatko Cvrtila, dekan VERN'-a.

Ovo je 11 najboljih učilišta

1. Fakultet elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu
2. Fakultet organizacije i informatike Sveučilišta u Zagrebu
3. Građevinski fakultet Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku
4. Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
5. Sveučilište u Dubrovniku
6. Sveučilište u Rijeci
7. Tehnički fakultet Sveučilišta u Rijeci
8. Veleučilište u Rijeci
9. Veleučilište VERN'
10. Visoko gospodarsko učilište u Križevcima
11. Visoko učilište Algebra - visoka škola za primijenjeno računarstvo

Izvor: Jutarnji list, autor Mirela Lilek

Kompjuter uspješno uvjerio ljude da je čovjek! Eugene je prva umjetna inteligencija koja je prošla Turingov test



Ovaj vikend, računalni program je po prvi puta u povijesti uspio uvjeriti ljude da je i sam čovjek. Eugene Goostman nije 13-godišnji dječak, kao što je povjerovala čak trećina ispitivača, već detaljno isprogramirana računalna simulacija.

Radi se o povijesnom trenutku u kojem je prvo računalo prošlo takozvani 'Turingov test' - nazvan prema slavnom matematičaru Alanu Turingu. Kako bi neko računalo moglo proći Turingov test, mora biti u stanju uvjeriti barem trećinu ispitivača, koja s njime razgovara putem tekstualnih poruka, kako se radi o ljudskom biću.

Ruski tim iz Sankt Peterburga, predvođen programerom Vladimirom Veselovim, stvorio je Eugenea s nadom kako će njegov program jednog dana biti u stanju voditi online razgovor baš poput pravog čovjeka.

- Eugene je 'rođen' 2001. godine. Naša glavna ideja je bila da on može tvrditi kako zna sve, no zbog njegove dobi potpuno je razumljivo da ne zna sve, rekao je Veselov.

- Proveli smo jako puno vremena razvijajući lik s uvjerljivom osobnošću. Ove godine smo poboljšali 'kontrolor dijaloga' zbog kojeg se razgovor doimao više 'ljudski' nego s programima koji samo odgovaraju na pitanja. U budućnosti, namjeravamo učiniti Eugenea još pametnijim, i nastaviti rad na 'konverzacijskoj logici'.

Suci su prilikom testiranja razmjenjivali tekstualne poruke u ukupnom trajanju od pet minuta s pet različitih računalnih programa, među kojima je bio i Eugene, i s određenim brojem stvarnih ljudi. Zadaća sudaca bila je procijeniti koji su 'sugovornici' stvarni ljudi a koji su program.

Izvor: Jutarnji list, autor Ivan Fischer

Najpametnije računalo na svijetu počelo psovati Tehničari mu obrisali memoriju jer je vulgaran!



IBM-ovo superračunalo Watson, koje je pobijedilo ljudske prvake u kvizu 'Izazov!' a počelo se koristiti i kao dijagnostičko računalo koje pomaže liječnicima prilikom identificiranja bolesti i pronalaženja idealnih tretmana, nedavno je ostalo bez jednog cijelog memorijskog modula, jer je počelo psovati u neprikladnim situacijama.

Kada su IBM-ovi inženjeri učili Watson informacijama - uz pomoć Wikipedije, drugih enciklopedija i mnogih drugih izvora - u njegovu bazu informacija ubacili su i cijeli 'Urban dictionary', stranicu posvećenu modernom žargonu i kolokvijalnom govoru, kako bi bolje razumio ljudsko izražavanje. No, velika većina zapisa na Urban dictionaryju zapravo su psovke i uvrede.

- Watson jednostavno nije mogao razlikovati pristojan govor i prostote, kojih je u Urban dictionaryju mnogo, rekao je jedan od tehničara.

- Pokupio je neke loše navike i s Wikipedije. U testovima, čak je koristio riječ 'sranje' kao odgovor na upite ispitivača.

IBM-ov znanstvenik zadužen za Watsona, Eric Brown, morao je razviti filter koji će spriječiti Watsona da koristi prostote u svakodnevnom govoru, a sve zapise iz Urban dictionaryja morali su izbrisati iz Watsonove memorije.

Izvor: Jutarnji

Zanimljivosti

Kako nas tehnologija vodi do seksualne krize : Ili kako tehnologija polako mijenja ljudsku seksualnost

Istraživanje pokazuje kako se Britanci sve rjeđe seksaju, a djelomična krivnja za te poražavajuće rezultate pada na aferu koju imaju s gadgetima.

Medicinsko istraživanje objavljeno u Lancetu pokazuje da se Britanci u dobi između 16 i 44 godine seksaju manje od pet puta mjesečno dok se ukupno sva odrasla populacija Otoka seksa svega tri puta u istom vremenskom periodu.

Ti rezultati predstavljaju pad seksualne aktivnosti Britanaca od 20 posto naspram rezultata iz 2000. godine.

Istraživači imaju nekoliko teorija zašto je to tako, uključujući i onu o demografskim promjenama. Sve manje ljudi živi zajedno, a sve je više kućanstava u kojima živi po jedna osoba. Neizostavan čimbenik je, naravno, recesija. Jedan od voditelja istraživanja, profesor Kaye Wellings, tvrdi kako sve veća nezaposlenost također uništava seksualnost ljudi; problem je djelomično u nedostatku samouvjerenosti i depresiji.

No, ono što je zanimljivije jest činjenica da oni ljudi koji imaju posao vrlo teško povlače jasnu crtu između radnog i slobodnog vremena, stoga svoje laptopove, smartphone i tablete nose sa sobom i u spavaću sobu. Udar na seksualni život je jasan: ako ljudi provjeravaju svoje mailove čak i poslije ponoći, to im ostavlja malo vremena za bilo što drugo. Jednostavno su prezaposleni za seks, piše Guardian. Ipak, u to vrijeme oni na svojim gadgetima ne rade već provjeravaju Facebook, Twitter i ostale zabavne sadržaje koji ih sprječavaju da primijete živo biće pokraj sebe u krevetu.

Internetski svijet mijenja ljudsku seksualnost. Čak i vrlo mlada populacija danas bez problema dolazi do pornografskih online sadržaja koji im usađuju iskrivljenu sliku ljudske seksualnosti i nerealna očekivanja, stoga kad im se seks u stvarnosti i dogodi nerijetko budu razočarani jer on gotovo nikad ne nalikuje onome što vide u pornićima. Mnogima je uzbuđenje koje dožive na internetu vrlo teško dostići u stvarnom životu, a i iziskuje mnogo više truda.



Drugo je istraživanje pokazalo da se 10 posto Amerikanaca služi smartphoneom i za vrijeme seksa, a ta je brojka udvostručena među mladom populacijom. Za što ih zapravo koriste? Za snimanje vlastitog seksa ili nečeg drugog?

Jedna korisnica Twittera koja objavljuje pod korisničkim imenom @chaosintended napisala je za Business Insider zanimljiv članak u kojem govori kako smo sa svojim gadgetima razvili gotovo erotičan i intiman odnos te im se bez zadržke povjeravamo. Ona je razvila i svoju pomalo suludu teoriju o budućim generacijama kiborga koji su poluljudi i poluroboti, no ne mora biti da je toliko daleko od nečeg mogućeg kad znamo da u Japanu postoji muškarac u svojim ranim 30-im godinama, koji je još uvijek uvijek djevac, a seksualno ga napaliti može jedino gledanje ženskih robota u kompjuterskoj igrici koja nalikuje na Power Rangerse.

Na kraju, Jonathan Freedland iz Guardiana postavlja sljedeće pitanje - internetska revolucija mijenja naš posao, naše sjećanje i naše domove, pa zašto bi stoga bilo nemoguće da utječe i na našu seksualnost također?

Izvor: Index

Poštanski sandučić za komentare i prijedloge čitatelja



Poštovani čitatelji,

e-mail adresa uredništva: ivo.tokic@ina.hr

Želimo čuti što mislite o našem glasilu, vaše prijedloge čega bi trebalo biti više, a čega manje, kako bi nam pomogli da budemo korisniji.

Uredništvo

HID-Droblilica

Glavni urednik : mr.sc. Ivo Tokić, e-mail: ivo.tokic@ina.hr

Članovi uredništva: dr.sc. Živana Heđbeli, Marina Mayer, dr.sc. Daniela Sraga, mr.sc. Irena Pilaš

HID

Knjižnica IRB, Bijenička 54, 10000 Zagreb, Hrvatska

Tel.: +385 1 3722 643; faks: +385 1 3722 630 <http://www.hidd.hr>

Matični broj: 0513814

Žiro račun: 2340009-110007285